

Sygn. akt IIK 231/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Rypinie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Katarzyna Więckowska

Protokolant st. sekr. E. P.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rypinie M. P.

po rozpoznaniu dnia 07.12.2016 roku sprawy:

A. Ż.

córka M. i E. z d. G.

ur. (...) w P.

oskarżonej o to, że:

W dniu 26 sierpnia 2015 roku w R. województwo (...), wykorzystując nieuwagę osób zabrała w celu przywłaszczenia z torebki zawieszanej na poręczy wózka dziecięcego portfel z zawartością dowodu osobistego i karty bankomatowej Banku (...) S.A., czym działała na szkodę M. G., przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio karana za przestępstwa podobne Wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku sygn.. Akt IIK 312/11 za czyny z art. 286 par 1 kk w zb. z art. 270 par 1 kk w zw. z art. 11 par 2 kk w zw. z art. 12 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbyła w okresie 13.09.2013 roku do 13.05.2014 roku.

tj. o przestępstwo z art. 278 par 5 kk i art. 275 par 1 kk w zw. z art. 11 par 2 kk w zw. z art. 64 par 1 kk

I. Oskarżoną **A. Ż.** uznaje za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w akcie oskarżenia tj. występku z art. 278§ 5 kk i art. 275§ 1 kk w zw. z art. 11§ 2 kk w zw. z art. 64§ 1 kk i za to na podstawie art.278§1 kk w zw. z art.278§5 kk w zw. z art.11§3 kk kk wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. K. kwotę 840,00 (osiemset czterdzieści) złotych plus 23% podatku VAT, łącznie (...),20 (jeden tysiąc trzydzieści trzy 20/100) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu,

III. Zwalnia oskarżoną od uiszczenia opłaty sądowej, natomiast wydatkami poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 231/15

UZASADNIENIE

W dniu 26 sierpnia 2015 roku M. G. przyjechała ze swoją siostrą i dziećmi do R. do Galerii Młyn na zakupy. Będąc w sklepie (...), M. G. przymierzała buty dziecku. Wózek z przewieszoną na poręczy torebką zostawiła między regałami i nie widział go, gdy mierzyła buty dziecku.

(d. zez. św. M. G. k.209v-210, oraz k.3v- 5v ze zb. C)

W tym samym czasie do sklepu (...) weszła A. Ż. i wykorzystując nieuwagę M. G. wyciągnęła z jej torebki portfel, po czym wyszła ze sklepu. Kiedy M. G. podeszła do wózka zauważyła rozsuniętą torebkę i brak portfela. Od razu zgłosiła to ekspedientce i kierownikowi sklepu, który zawiadomił policję.

(d. zez. św. M. G. k.209v-210, oraz k.3v-5v ze zb. C

zez. św. S. Z. k. 210-210v, 10v-11 ze

zb. C)

M. G. w portfelu miała pieniądze w kwocie około 120,00 złotych, dowód osobisty, prawo jazdy, kartę bankomatową banku (...) SA.

(d. zez. św. M. G. k.209v-210, oraz k.3v- 5v ze zb. C)

Na monitoring ze sklepu (...) widoczny był moment zaboru portfela z torebki M. G.. Po około godzinie od zdarzenia S. Z. kierownik sklepu (...), rozpoznała kobietę z monitoringu, która zabrała portfel pokrzywdzonej, jak chodziła po Galerii, zawiadomiła policję. Przybyły na miejsce patrol zatrzymał A. Ż.. Podczas przeszukania znaleziono przy niej portfel M. G. z całą zawartością, który następnie zwrócono pokrzywdzonej.

(d. zez. św. M. G. k.209v-210, oraz k.3v- 5v ze zb. C

zez. św. S. Z. k. 210-210v, 10v-11 ze

zb. C

zez. św. A. S. k. 210, 7v ze zb. C

protokół z odtworzenia monitoringu k. 46-49

protokół przeszukania k. 4-6

protokół oględzin portfela k. 11-13

pokwitowanie k. 14)

A. Ż. w czasie zatrzymania była pod wpływem alkoholu. Przeprowadzone badanie stanu trzeźwości z godziny 12.01 wykazało u niej 1,18 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(d. protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości

urządzeniem elektronicznym k.8

świadcstwo wzorcowania k. 71)

W toku postępowania A. Ż. została poddana badaniom sądowo – psychiatrycznym. Ze sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania opinii wynika, iż u badanej nie stwierdzono choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego, ani zaburzeń psychicznych spowodowanych organicznym uszkodzeniem ośrodkowego układu nerwowego. Biegli rozpoznali u A. Ż. uzależnienie od substancji psychoaktywnych tj. alkoholu i amfetaminy oraz stwierdzono, iż przejawia ona cechy osobowości dysocjalnej. Biegli stwierdzili, iż A. Ż. w czasie popełnienia zarzucanego jej czynu nie miała zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania lub pokierowania swoim postępowaniem, była w stanie upicia alkoholem co oznacza, że mogła i powinna przewidzieć jego wpływ na swoją poczytalność.

(d. opinia sądowo – psychiatryczna k. 179-187)

Oskarżona A. Ż. (k.18, 209-209v) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, iż nie przyznaje się ponieważ nie pamięta, czy to zrobiła, bo była pijana. Oskarżona podała, że w dniu zdarzenia wypila około ćwiartki wódki i 4 półlitrowe piwa. A. Ż. wyjaśniła nadto, że do R. przyjechała z S. we wtorek, laziła po mieście, nikogo nie знаła, u nikogo nie była, spała na dołku, bo zabrała ją policja do wytrzeźwienia. Oskarżona, jak wskazała, chodziła tego dnia po Galerii i nie pamięta co zrobiła, ale pamięta, że zatrzymała ją policja i że policja znalazła przy niej portfel, który nie należał do niej. Oskarżona oświadczyła też, że nie wie kiedy i skąd go zabrała, oraz, że nie miała swoich pieniędzy bo wydała, nie miała też dokumentów, bo je zgubiła.

Oceniając wyjaśnienia oskarżonej A. Ż. (k.18, 209-209v) w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności w kontekście zeznań pokrzywdzonej M. G. (k.209v-210, oraz k.3v-5vze zb. C), świadka A. S. (k.210, oraz k. 7v ze zb. C) oraz protokołu z odtworzenia monitoringu (k. 46-49), protokołu przeszukania oskarżonej (k.4-6), Sąd uznał, iż nie zasługują one na pełne uznanie. Zdaniem Sądu prezentowana przez oskarżoną wersja stanowi obronę przez nią linię obrony i zmierza ewidentnie do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Świadczą o tym chociażby wyjaśnienia oskarżonej składane w toku postępowania o wykroczenie (k.22) dotyczące kradzieży pieniędzy na szkodę M. G. tym samym czynem, co kradzież rzeczy z niniejszej sprawy. W toku postępowania o wykroczenie oskarżona przyznała się i podała, że była w Galerii Młyn w R. i zabrała z torebki nieznannej kobiety portfel. Z kolei w toku przedmiotowej sprawy podawała, że nie wie jak ten portfel u niej się znalazł, nic nie pamięta bo była pijana. Z powyższego ewidentnie wynika, iż oskarżona, zdając sobie sprawę z konsekwencji popełnienia przestępstwa, próbowała uwolnić się od odpowiedzialności. Taką próbą w ocenie Sądu był też wniosek oskarżonej o zbadanie jej przez biegłych psychiatrów. Z opinii nie wynika jednak aby w przypadku oskarżonej zachodziły jakieś okoliczności wyłączające jej odpowiedzialność.

W ocenie Sądu sprawstwo oskarżonej nie budzi wątpliwości. Została ona zarejestrowana przez monitoring w sklepie (...) podczas gdy dokonywała kradzież z torebki pokrzywdzonej (k.46-49), a nadto po zatrzymaniu jej na terenie Galerii, znaleziono u niej portfel pokrzywdzonej z całą zawartością. Okoliczność tę potwierdził świadek A. S., który dokonywał zatrzymania oskarżonej. Pokrzywdzona, jak wynika z jej zeznań odzyskała portfel z całą zawartością.

W tym miejscu należy wskazać, iż czyn zarzucany i w konsekwencji przypisany oskarżonej może zostać popełniony jedynie z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. W przedmiotowej sprawie zdaniem Sądu taki właśnie zamiar towarzyszył oskarżonej. Oskarżona dokonała zabory portfela, a więc przedmiotu, w którym w dzisiejszych realiach dosłownie wszyscy ludzie noszą dowody osobiste i karty bankomatowe, które praktycznie wyparły gotówkę. Decydując się zatem na zabór całego portfela oskarżona powinna wiedzieć, że wraz z nim dokona zaboru dowodu osobistego i karty bankomatowej, tym bardziej, że kradzież dokonała w sklepie, co dodatkowo musiało ją utwierdzić, że skoro pokrzywdzona jest klientką sklepu to ma przy sobie pieniądze, kartę bankomatową. Trzeba też podnieść, iż kartą bankomatową możliwe jest dokonywanie zapłaty bez znajomości kodu (...)u - metodą zbliżeniową. Zabór cudzej rzeczy ruchomej, którą niewątpliwie jest i dowód osobisty i karta bankomatowa polega na wyjęciu rzeczy spod władztwa uprawnionej osoby i objęcie jej swoim władaniem. Ten fakt niewątpliwie wystąpił z chwilą zabrania portfela pokrzywdzonej z dowodem osobistym, kartą bankomatową i pieniędzmi. Nie ma też wątpliwości zdaniem Sądu, iż ten zabór nastąpił w celu przywłaszczenia. (tak wyrok SA w Szczecinie z 12.11.2015r. II AKa 171/15) Uwzględniając powyższe orzeczenie, które sąd orzekający w pełni podziela, należy stwierdzić, iż w przedmiotowej sprawie została zrealizowana zarówno strona przedmiotowa jak i podmiotowa czynu zarzucanego oskarżonej.

Reasumując, należy stwierdzić w ocenie Sądu, że z powyższych dowodów jednoznacznie wynika, iż oskarżona zabrała z torebki pokrzywdzonej portfel m.in. z dokumentami i tym samym dopuściła się popełnienia zarzucanego jej czynu.

Sąd podzielił w pełni wyniki badania stanu trzeźwości oskarżonej zawarte w protokole na k. 8, albowiem nie zostały one, jak i sposób badania, skutecznie podważone przez żadną ze stron.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadków M. G. (k.209v-210, 3v-5v ze zb. C), A. S. (k.210, 7v ze zb. C) i S. Z. (k.210-210v, 10v-11 ze zb. C) albowiem są one spójne, konkretne, zbieżne i wraz z innymi uznanymi przez Sąd dowodami tworzą całościowy obraz zdarzenia. Osoby te są obce w stosunku do oskarżonej, nie pozostają z nią w konflikcie, dlatego też zdaniem Sądu nie miały żadnych podstaw do bezpodstawnego obciążania jej.

Sąd w pełni podzielił wnioski końcowe opinii sądowo – psychiatrycznej (k.179-185), albowiem są one pełne, jasne, konkretne, poparte fachową wiedzą i doświadczeniem zawodowym, a nadto nie zostały podważone przez żadną ze stron.

Sąd uznał też w pełni dowody dokumentarne w postaci protokołu przeszukania osoby (k.4-6), protokołu zatrzymania (k.7), protokołu z przebiegu badań stanu trzeźwości (k.8), protokołu oględzin rzeczy (k.11-13), pokwitowania odbioru (k.14), protokołu przesłuchania osoby co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia wniosku o ukaranie (k.21-22), danych o karalności (32-34, 198), historii choroby osk. (k.35-36), informacji o dochodach (k.37), informacji z UM P. (k.41-43), protokołu z odtworzenia monitoringu (k.46-49), odpisów wyroku (k.57, 66-70), danych osobo poznawczych (k.59) i świadectwa wzorcowania (k.71), albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione podmioty, zgodnie z obowiązującymi przepisami i nie zostały podważone przez żadną ze stron.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania Sąd uznał, iż wina oskarżonej w zakresie popełnienia zarzucanego jej czynu nie budzi wątpliwości i przyjął, że oskarżona A. Ż. swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 26 sierpnia 2015 roku w miejscowości R. woj. (...) - (...), wykorzystując nieuwagę osób zabrała w celu przywłaszczenia z torebki zawieszanej na poręczy wózka dziecięcego portfel z zawartością dowodu osobistego i karty bankomatowej Banku (...) S.A., czym działała na szkodę M. G., przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio karana za przestępstwa podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku, sygn. akt II K 312/11 za czyny z art.286§1 kk w zb. z art.270§1 kk zw. z art.11§2 kk w zw. z art. 12kk na karę 8 m-cy pozbawienia wolności, którą odbyła w okresie od 13.09.2013 roku do 31.05.2014 roku, wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 278§5 kk i art.275§1 kk w zw. z art.11§2 kk w zw. z art.64§1 kk.

Sąd podzielił zaproponowaną przez oskarżyciela kwalifikację co do przyjęcia, iż oskarżona działała w ramach powrotu do przestępstwa. Oskarżona przedmiotowego czynu dopuściła się bowiem w okresie krótszym niż 5 lat od odbycia kary za czyny podobne (przeciwko mieniu). Zakład Karny opuściła w dniu 13.05.2014 roku, a przedmiotowy czyn miał miejsce 26.08.2015 roku, a więc niecałe półtora roku od wyjścia na wolność.

Za czyn przypisany oskarżonej Sąd na podstawie art.278§1 kk w zw. z art.278§5 kk w zw. z art.11§3 kk wymierzył jej karę 6 m-cy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił jako okoliczność łagodzącą odzyskanie przez pokrzywdzoną utraconych rzeczy, natomiast jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę uprzednią wielokrotną karalność (k.33-34, 198, 57, 66-70), wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu wyrażający się w charakterze naruszonego dobra tj. prawa własności, sposobie działania i motywację wywołującą sprzeciw społeczny i negatywną ocenę, gdyż zachowanie oskarżonej nie było usprawiedliwione żadnymi okolicznościami.

Biorąc pod uwagę fakt, iż przedmiotowy czyn nie miał charakteru incydentalnego, albowiem oskarżona była już karany i to niejednokrotnie, w tym za przestępstwa podobne, bo przeciwko mieniu, Sąd uznał, iż tylko kara o charakterze bezwzględny spełni swoje ustawowe cele.

Oskarżona, przedmiotowego czynu dopuściła się nadto w okresie próby ze sprawy XK42/15 SR dla Warszawy Śródmieścia, dlatego też, zdaniem Sądu wymiarzenie kary łagodniejszej byłoby niecelowe. Należy podnieść, iż oskarżona, jest osobą zdemoralizowaną, albowiem cały czas popełnia przestępstwa i to czyny podobne bo przeciwko mieniu. Nie wyciągnęła, więc żadnych wniosków z poprzednich spraw karnych i orzeczeń Sądów, dlatego też w ocenie Sądu brak jest pozytywnej prognozy na przyszłość uzasadniającej orzeczenie łagodniejszej kary. Zdaniem Sądu tylko kara o charakterze bezwzględny spełni swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze na przyszłości i spowoduje, że

oskarżona zrozumie w końcu, jakie zło wyrządziła naruszając elementarne zasady współżycia społecznego. Okres izolacji w Zakładzie Karnym przyczyni się do przemyślenia i naprawy postępowania, jak również zapobiegnie popełnianiu kolejnych przestępstw.

Trzeba też zwrócić uwagę na fakt, iż oskarżona przedmiotowy czyn popełniła w ciągu 5 lat od odbycia kary 8 m-cy ze sprawy II K 312/11 SR w Płocku za czyny z art.286§1 kk i in, którą to karę odbyła w okresie od 13.09.2013r. do 13.05.2014r., co z kolei uzasadnia przyjęcie recydywy z art.64 § 1kk.

Zdaniem Sądu orzeczona wobec oskarżonej kara jest współmierna do winy i charakteru popełnionego czynu i odniesie swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze na przyszłość, a nadto uczyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Z uwagi, iż oskarżona korzystała z pomocy prawnej obrońcy z urzędu, Sąd w oparciu o §11 ust.1 pkt.1 i §11 ust.2 pkt. 3 rozp. MS z 22.10.2015 roku w/s opłat za czynności adwokackie zasadził na rzecz adw. K. K. kwotę 1033,20 złotych (kwota powyższa zawiera podatek VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Uwzględniając trudną sytuację materialną, Sąd zwolnił oskarżoną od opłaty sądowej, jak i wszelkich wydatków poniesionych w sprawie w oparciu art. 17 ust. 1 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w/s karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 p. 223 ze zm) i art. 624 kpk.